

Chương 60

THÁNH GIUSE ĐƯỢC AN ỦI VÀ NHỮNG ÂN SỦNG PHI THƯỜNG TRƯỚC GIỜ CHẾT

Vì Thánh Giuse đã chịu quá nhiều phiền não đắng cay do bệnh tật cũng như do các cuộc thử thách khác, và vì Thánh nhân đã lập được công phúc trọng đại qua việc thực hành nhân đức, nhất là qua đức nhẫn nại vô địch của Ngài, nên Thiên Chúa Tối Cao rất thỏa lòng ban cho Ngài sự an ủi và hoan lạc còn lớn lao hơn trước, đồng thời dành cho Ngài những biểu hiện tình yêu của Người.

Khi Thánh Giuse đang chìm đắm giữa những đau khổ và cô đơn, một thiên thần đã hiện đến với Ngài để thông báo ý định của Thiên Chúa là muốn giải thoát Thánh nhân khỏi cơn thử thách nghiệt ngã và ban thưởng cho Ngài nhiều ân sủng khác. Thiên thần đảm bảo với Thánh Giuse rằng, trong suốt thời gian chịu thử thách do Thiên Chúa gửi đến, Thánh nhân không những lập được nhiều công phúc, mà còn làm Cha Trên Trời được thỏa lòng bằng việc chứng tỏ lòng trung thành và tình yêu đối với Người.

Khi thức giấc, Thánh Giuse nhận ra một giai điệu rất du dương và thánh thót vang vọng từ trời cao, và điệu hát ấy đã làm xúc động Thánh nhân đến tận những miền sâu thẳm nhất trong tâm hồn. Đồng thời, Thánh Giuse còn được phấn khởi nhờ ơn an ủi do cuộc viếng thăm đầy yêu thương và thấm thiết của Thiên Chúa, Đấng đã dùng những lời lẽ rất thân tình mời gọi Ngài vào hưởng cuộc hợp nhất nồng nàn và mật thiết với Thánh Thần của Người.

Ơn an ủi Thánh Giuse được hưởng vào dịp này lớn lao đến độ linh hồn diễm phúc của Ngài dường như được đắm đuối giữa một đại dương tình ái, và Thánh nhân không thể không reo lên: “Ôi Thiên Chúa của con, Thiên Chúa của con! Bởi đâu ơn trọng này lại đến với con, một đấng tở vô cùng hèn mọn và bất xứng của Chúa?” Tiếng nói Thiên Chúa vang vọng nơi nội tâm Thánh Giuse tuyệt vời đến nỗi đưa Ngài vào một cuộc xuất thần rất linh thánh; trong đó, Ngài được kết hợp với Thiên Chúa và được hiểu biết những điều huyền nhiệm cao siêu nhất của Người.

Lúc ấy, Thánh Giuse được biết giờ từ giả cuộc sống trần gian này đã rất gần. Thánh nhân nài xin Thiên Chúa ban cho Ngài được chết bên sự hiện diện của Chúa Giêsu và Đức Maria, để Ngài được kiên cường nhờ sự nâng đỡ của hai Đấng. Hơn nữa, Thánh nhân còn ước ao được chết vào ngày giờ tương ứng với ngày giờ Chúa Giêsu sẽ chịu tử nạn trong tương lai; vì đến lúc đó, Thánh nhân không thể hiện diện cách thể lý trong biến cố kinh hoàng ấy. Với lòng yêu mến Chúa Giêsu, Thánh Giuse đã nài xin Thiên Chúa ban ơn ấy cho Ngài, hơn nữa qua đó, Thánh nhân muốn chứng tỏ lòng tri ân của Ngài đối với Chúa Giêsu vì Người đã đoái thương chấp nhận cuộc Tử Nạn để hoàn tất công trình cứu độ.

Thiên Chúa đã chuẩn ban ơn trọng ấy cho Thánh Giuse. Sau đó, Thiên Chúa còn cho biết, vì suốt đời Thánh nhân đã dành cho các linh hồn hấp hối một sự quan tâm đặc biệt, đã dùng kinh nguyện và nước mắt để nâng đỡ và nài xin ơn cứu độ cho họ, nên Người sẽ đặt Thánh nhân làm vị trung gian và quan thầy đặc biệt cho các linh hồn ấy; hơn nữa, Thiên Chúa muốn Thánh Giuse cứ mãi duy trì cho đến ngày tận thế lòng bác ái của Ngài dành cho các linh hồn hấp hối. Từ ngai tòa chốn trời cao, Thánh nhân vẫn có thể thực hiện sứ vụ cầu bầu đặc biệt cho tất cả những ai đang giao chiến với thần chết.

Thánh Giuse rất vui mừng lãnh nhận sứ vụ được giao phó và sung sướng vì được trợ giúp tất cả những ai trong cơn cùng quẫn và vô cùng quan trọng này. Thánh nhân cảm tạ Thiên Chúa đã tuyển dụng Ngài; và kể từ ngày đó, Thánh Giuse đã đảm trách nhiệm vụ chăm sóc lợi ích cho các linh hồn trong giờ lâm tử.

Sau cuộc xuất thần, Thánh Giuse nhận thấy những cơn đau đớn của Ngài đã dịu bớt. Tuy nhiên, tình yêu Thiên Chúa trong tâm hồn Ngài giờ đây đã dâng đến mức tột đỉnh, dường như sự sống của Ngài nhất thiết phải đến chỗ kết thúc, và thế là chỉ vì tình yêu mà Ngài sẽ chết. Mặt Thánh Giuse trở nên nóng bừng; trái tim nồng nàn lửa mến của Ngài dường như muốn gào lên để được băng khỏi lồng ngực mà bay cao và tìm đến nơi an nghỉ của nó nơi cung lòng Thiên Chúa.

Khi Thánh Giuse đang trong tình trạng ấy, Chúa Giêsu và Đức Maria lại đến thăm viếng Ngài. Vừa thoáng thấy hai Đấng, Thánh nhân đã reo lên: “Ôi, Thiên Chúa đã đủ lòng đại lượng biết bao đối với Israel!” Thánh Giuse chỉ nói được có bấy nhiêu lời, vì linh hồn Ngài đang ngập lụt giữa những cảm xúc hân hoan và an ủi trước sự hiện diện của hai Đấng. Chúa Giêsu và Đức Maria vui mừng thấy Thánh Giuse đã kiên trung và đã hiển thắng kẻ thù chung.

Giờ đây, một lần nữa Thánh Giuse lại rung rung nước mắt – nhưng là nước mắt vui mừng. Ngài gắng sức thều thào mấy lời xin Chúa Giêsu và Đức Maria hãy cảm tạ Cha Trên Trời vì muôn vàn hồng ân Người đã đổ xuống cho Ngài. Lúc ấy Chúa Giêsu và Đức Maria cùng hợp ý với Thánh Giuse để ngợi khen và tán dương Cha Trên Trời.

Sau đó một lúc, Thánh Giuse muốn được cùng Đức Maria và Chúa Giêsu đọc thánh vịnh chúc tụng như thường lệ; tuy nhiên, thần trí Thánh nhân giờ đây cứ chốc chốc lại ngất trí. Hoan lạc và

an ủi càng lúc càng ngập ứ hữu thể Thánh Giuse, và đôi mắt Ngài trở nên long lanh rực sáng. Sau cùng, Thánh nhân nằm bất động, mắt hướng về trời, đợi chờ giờ điểm phúc để băng về quê hương thiên quốc.

Những nỗi khát vọng của tâm hồn Thánh Giuse giờ đây đã dịu lại đôi chút. Ngài bắt chuyện với Chúa Giêsu và Đức Maria, kể cho hai Đấng mọi điều xảy ra đêm hôm trước, nhất là các điều liên quan mà thiên thần đã báo cho Ngài. Đức Maria rất vui mừng khi thấy người bạn đời thánh đức của Mẹ được thư thái như vậy, và Mẹ không ngừng cảm tạ Cha Trên Trời về điều ấy. Thế rồi Chúa Giêsu lại nói một bài khá dài về lòng nhân lành và đại lượng của Cha Trên Trời. Nhờ bài giảng của Chúa, Mẹ Rất Thánh và Thánh Giuse đều cảm thấy hạnh phúc mãn nguyện. Cuối cùng, cả Đức Maria và Thánh Giuse đều được xuất thần và ở trong tình trạng ấy suốt nhiều giờ đồng hồ.

Sau đó, Thánh Giuse lại cảm thấy đau nhức như trước; nhưng giờ đây, Ngài đã vinh thắng cuộc thử thách. Thánh nhân cảm tạ Thiên Chúa vì Người đã thương cho Ngài được chịu đau khổ và lập nhiều công phúc. Với tâm tình đầy tràn sốt mến, Thánh Giuse kêu lên: “Ôi Thiên Chúa của con, con không thể dâng lên Chúa một biểu chứng nào về tấm lòng trung trinh và tình yêu của con dành cho Chúa tốt hơn là khi con chịu đau khổ và khốn đốn vì bệnh tật. Vì thế, nếu như đẹp lòng Chúa, xin Chúa hãy gửi thêm thật nhiều đau khổ cho con để con có thể dâng lên Chúa biểu chứng về tình yêu đang bùng cháy trong trái tim con.

“Ôi Thiên Chúa của con! Chúa biết con khát khao chịu đau khổ để noi gương Chúa Cứu Thế, Đấng sẽ chịu muôn vàn đau khổ vì yêu thương con. Chẳng lẽ con lại không chịu một điều gì đó vì yêu mến Người hay sao? Vâng, con quả thật muốn chịu đau khổ vì yêu mến Đấng muốn nộp mình gánh chịu vô vàn đau khổ vì phân rỗi đời đời cho con!” Lúc này, lòng mến yêu bùng cháy

trong tám hồn và những cơn đau hành hạ thân xác đã làm cho Thánh Giuse dần dần kiệt sức.¹ Biết rõ tình trạng của mình, Thánh Giuse vui mừng và cảm tạ Thiên Chúa. Thánh nhân thưa với Thiên Chúa rằng Ngài muốn được những ngọn lửa thần linh làm cho hao mòn đến tận cốt tủy.

Một số láng giềng và những người thân quen thỉnh thoảng cũng đến thăm viếng Thánh Giuse. Tuy nhiên, Thánh nhân chỉ ngỏ lời xin họ cầu nguyện và phó thác Ngài cho Thiên Chúa, để Thiên Chúa ban ơn nâng đỡ Ngài trong cơn đau đớn và giúp Ngài chu toàn thánh ý của Người. Ai nấy đều thán phục và xúc động khi nhìn thấy Thánh Giuse hết sức nhẫn nại và hoàn toàn phó thác nơi Thiên Chúa. Họ thấy dung mạo Ngài trong lúc đau đớn vẫn tỏ ra vui tươi, như dung mạo một thiên thần.

Tuy nhiên, vì thường gặp thấy Thánh nhân đang trong cơn đau, nên họ cho rằng nên để yên cho Ngài nghỉ ngơi. Họ không đủ can đảm chứng kiến Thánh nhân trong cảnh thương tâm như vậy. Do đó, họ đã rút lui và không ghé lại viếng thăm Ngài nữa. Thiên Chúa đã an bài như thế để Thánh Giuse có thể hưởng sự êm đềm bên cạnh Chúa Cứu Thế và Mẹ Thiên Chúa.

Trong giai đoạn sau hết của cuộc đời, Thánh Giuse thường được điểm phúc thưởng thức tiếng hát của các thiên thần, loan báo giờ hạnh phúc trở về quê trời. Điều đó đem đến cho Thánh Giuse một niềm vui và an ủi tinh thần, vì vậy, Thánh nhân bày tỏ lòng tri ân Thiên Chúa vì Người đã đủ lòng nhân hậu và quảng đại với Ngài. Trong những ngày sau hết, Thánh Giuse cũng ít khi phải ở một mình. Chúa Cứu Thế thường xuyên túc trực để an ủi Thánh nhân bằng những lời thần linh, và Đức Maria cũng đến với Ngài. Mỗi khi hai Đấng phải từ biệt để đi lo các công việc cần thiết cho cuộc sống, thì các thiên thần liền đến ca hát; và nhờ đó, Thánh Giuse lúc nào cũng được nâng đỡ trong những cơn đau đớn cuối đời.

Thánh Giuse thực sự xứng đáng với đặc ân ấy vì Ngài là linh hồn rất mực trung tín. Trong suốt cuộc sống, Thánh nhân luôn phục vụ một cách trọn hảo vì tình yêu, hoặc cho Chúa Giêsu, hoặc cho Đức Maria, hoặc cho anh chị em đồng loại, đến độ không một thụ tạo thuần túy nào có thể làm được như vậy. Vì thế, giờ đây, Thiên Chúa muốn ân thưởng cho Ngài trong những giờ phút cuối cùng của cuộc sống tạm gửi nơi trần gian.

Thánh Giuse qui hướng tất cả là do lòng nhân lành và quảng đại của Thiên Chúa, và nhận mình không có công trạng gì. Thánh nhân tự nhận mình là một thụ tạo rất đơn hèn, và xác tín tự mình, Ngài chẳng bao giờ làm được một điều gì tốt lành. Thánh Giuse thâm tín Ngài vẫn chưa cộng tác cân xứng với muôn vàn hồng ân Thiên Chúa đã ban, và công khai nhìn nhận với Thiên Chúa về sự thiếu sót của Ngài trong lãnh vực này. Đó là nhân đức khiêm nhượng của Thánh Giuse. Ngài tự đánh giá thấp về bản thân, tuy khát vọng nên thánh của Ngài lại siêu vượt mọi trí hiểu. Tuy đã làm tất cả mọi điều Ngài có thể làm và đã làm một cách trọn hảo hết sức có thể, nhưng Thánh Giuse vẫn muốn làm nhiều hơn thế.

Đang lúc nằm bệnh đau đớn, Thánh Giuse còn bị một nỗi ưu tư ám ảnh, Thánh nhân lo ngại Ngài đã sơ khoáng cách nào trong tất cả những trách vụ. Thánh Giuse kêu xin Đức Maria vui lòng cho Ngài biết Ngài đã vô tình thiếu sót và đã làm điều gì mất lòng Thiên Chúa. Thánh nhân còn xin Đức Maria hãy giúp đỡ Ngài, không phải vì Ngài với các khiếm khuyết mà thôi, nhưng còn vì quyền lợi tối thượng của Thiên Chúa phải được phụng sự tới mức độ trung thành cao nhất và phải được đề cao trong mọi hoàn cảnh.

Vì trời vượt hơn mọi thụ tạo về đức khiêm nhượng, nên Đức Maria đã hạ mình khi nghe lời ấy của Thánh Giuse; và sau đó, chiều theo ước nguyện của phu quân, Mẹ Rất Thánh trấn an Thánh nhân rằng nếu như Ngài đã có những khiếm khuyết về trách vụ,

hoặc có điều gì không đẹp lòng Chúa trong bất kỳ lãnh vực nào, thì ắt hẳn Mẹ đã lưu ý rồi. Thế là Thánh Giuse lại cảm thấy vô cùng hạnh phúc và thư thái.

CHÚ THÍCH

1. [Bản tiếng Ý nói Thánh Giuse bị hao kiệt đến mức “trông như một bộ xương.” – Lời dịch giả].
